

ΑΙ ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΓΕΩΠΟΝΙΑΣ

ΙΤΑΛΙΚΑ ΑΝΤΙΠΑΓΕΤΙΚΑ ΦΥΣΙΓΓΙΑ

Τοῦ κ. ΣΤ. ΠΑΣΤΙΔΗ — Γεωπόνου

Παγετός ὡς γνωστόν καλεῖται ἡ πτώσις τῆς ἀτμοσφαιρικῆς θερμοκρασίας πλησίον τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους μέχρι τοῦ μηδενός ἢ καὶ ὑπ' αὐτὸ καὶ ἡ μετατροπὴ τοῦ ὕδατος ἐκ τοῦ λόγου τούτου εἰς πάγον.

Ὁ παγετός ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῶν φυτῶν, ἀναλόγως τοῦ εἶδους αὐτῶν καὶ τῆς διάρκειας καὶ ἐντάσεως τοῦ παγετοῦ, κατὰ διάφορον τρόπον. Φυτὰ τινὰ ἐκ φύσεως ἀντέχουν εἰς τὰς πλέον χαμηλὰς θερμοκρασίας, ἐνῶ ἄλλα εἶναι εὐαίσθητα εἰς τὸ ψύχος καὶ κατὰ κανόνα ξηραίνονται εὐθύς ὡς ὑποστοῦν τὴν ἐπίδρασιν τοῦ παγετοῦ. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν συνεπιρρῆν τοῦ παγετοῦ ψύξιν

θὰ ἐπιτευχθῆ βελτίωσις τῆς ποιότητος διὰ τοῦ ἀποτελεσματικωτέρου ἐλέγχου αὐτῆς, 5) θὰ ἐξασφαλισθῆ ἡ σταθερότης τῶν τιμῶν, καὶ 6) θὰ ἀποφευχθῆ ὁ ὑποτιμητικὸς ἀνταγωνισμὸς τοῦ ἐμπορίου.

Μόνον μὲ τὰ μέτρα αὐτὰ τῆς οὐσιαστικῆς βελτιώσεως τῆς ποιότητος καὶ τῆς ἐπιτεύξεως τιμῶν συναγωνισμοῦ, ὄχι μόνον θὰ κατορθώσωμεν νὰ διατηρήσωμεν τὴν κατανάλωσιν τῆς σταφίδος καὶ νὰ ἀνταπεξέλθωμεν τῶν νέων κινδύνων καὶ τοῦ συναγωνισμοῦ, ἀλλὰ καὶ νὰ αὐξήσωμεν ἔτι περαιτέρω τὰς ἐξαγωγὰς καὶ τὴν κατανάλωσιν αὐτῆς.

ΣΤΥΛ ΠΑΝΟΣΚΑΛΤΗΣ

τοῦ χυμοῦ τῶν φυτῶν, ὁ ὁποῖος ἀφ' ἐνὸς μὲν παύει νὰ κυκλοφορῆ εἰς τοὺς τρυφεροὺς κλαδίσκους αὐτῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ διαστελλόμενος, προκαλεῖ ρῆξιν τῶν ἀγγείων, ἐπιφέρουσιν πλήρη καταστροφὴν τῶν βλαστῶν. Οἱ παγετοὶ τῆς ἀνοιξέως (Μαρτίου—Μαΐου) κατὰ τὰς ἐνάστρους καὶ ἔπνους νύκτας, ὅποτε ἡ θερμοκρασία τοῦ ἐδάφους ἀκτινοβολεῖται πρὸς τὰ ὑψηλότερα στρώματα τῆς ἀτμοσφαίρας, ἐνῶ τὰ χαμηλότερα παγώνουν, εἶναι οἱ πλέον ἐπιζήμιοι.

Οἱ κίνδυνοι τῶν ζημιῶν ἐκ τοῦ παγετοῦ ὑπαγορεύουν εἰς τοὺς γεωργοὺς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν κατὰ διαφόρους τρόπους. Εἰς τὰς παγετοπλήκτους περιοχὰς ἐφαρμόζονται διάφοροι μέθοδοι ὡς ἡ καλλιέργεια ὀψίμων ποικιλιῶν, τὸ ἀσβέστωμα τῶν κορμῶν, ἡ κάλυψις τῶν μικρῶν δενδρῶν διὰ ψαθῶν, καλάμιων, ἀχύρων χονδρῶν πανιῶν εἰς σχῆμα κώνου ἐπὶ τῆς κόμης, ἡ ἐπίσχεσις τῆς ἀνόδου τῶν χυμῶν τῶν μεγάλων δένδρων μὲ ἐπακόλουθον ἐπιβράδυνσιν τῆς βλαστῆσεως διὰ ψύξεως τῶν ριζῶν ἐπιτυγχανομένην δι' ἀνοίγματος μεγαλυτέρων λάκκων πῆριξ τῶν ριζῶν πρὸ τοῦ χειμῶνος, τὸ ἀνάμμα πυρῶν ἐκ σωρῶν ἀχύρων, χόρτων, ξηρῶν κλάδων, ἐσκοπισμένων εἰς σωρούς εἰς τὰ ἄκρα τοῦ δενδροκῆπου, ἡ χρησιμοποίησις ἐιδικῶν θερμοαστρῶν ἐν αἰς τοιοθε-